

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 7. Per quid peccatum internum dicatur compleri in ratione peccati
externi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42521

Q. 7. Per quid peccatum internum dicatur comple- 27.
vi in ratione peccati externi.

R. §. 1. Hoc, quod complet peccatum internum in ratione externi, debet dependere ab actu interno actualiter existente, quia quod externe complet, hoc sumptum cum peccato interno est peccatum actuale, atqui nihil potest dici vel denominari peccatum actuale, nisi dependeat ab actu interno actualiter existente, uti probabitur n. 33. Consequenter dicendum est, quod voluntas occidendi compleatur per transfusionem, voluntas comburendi domum per applicationem ignis, voluntas se inebriandi per potationem, voluntas turpiloqui per locutionem turpem, & ita de ceteris; mors autem, consumptio domus, privatio rationis, turpes motus, qui sequuntur ad ista peccata, nec complent nec constituunt illa, sed sunt effectus ad ista consequentes.

§. 2. Peccatum internum non completur in ratione peccati externi per ullos actus vel omissiones necessarias, uti declarabitur eodem n. 33., hinc volitio occidendi non completur per lationem, quam sagitta emissa infligit corpori, sed per ejaculationem sagittæ, quæ est causa lationis; item volitio omittendi Horas non completur per omissionem Horarum sequentem post abjectum Breviarium, sed per abjectionem Breviarii, aut per omissionem tum positam, quando adhuc erat potestas orandi: similiter si quis sciens horam octavam esse unicam Missam, & horam septimam volens omittere, indormiscat usque ad nonam, hoc peccatum omissionis non completur per omissionem, quæ horam octavam contingit

tempore somni, sed per actualem compositionem ad somnum, quæ est causa illius omissionis, ita *Amic. d. 12. à n. 47.*

29. *Objt.* Tum completur peccatum occisionis, quando jaculans reipsa occidit, sed non occidit, nisi alter occidatur, alter autem non occiditur, nisi lædatur & moriatur, ergo ante læsionem & mortem non completur peccatum occisionis. Similiter si ille, qui voluit dormiendo omittere Missam, expergisceretur hora octavâ, & mutata voluntate audiret Missam, non posset dici omisisse Missam, ergo sublata hac solâ omissione peccatum omissionis non est completum: & hæc videtur esse expressa mens *S. Th. 2. 2. q. 79. a. 3. ad 3.*, ubi dicit, *Si quis ob ebrietatem omiserit surgere ad Matutinas, hoc peccatum imputari ad culpam, non quando se inebriavit, vel dedit causam isti omissioni, sed quando reipsa dormit, eo tempore, quo deberet esse in Matutinis. R. cum Compt. d. 102. f. 7. & Dicast. de Pœnit. d. 9. n. 39. dist. antec.*, uterque ille non posset dici occidisse vel omisisse Missam, moraliter & in sensu Theologico, id est, posuisse causam efficacem occisionis & omissionis, ideoque totam illius malitiam contraxisse, n, non posset dici occidisse & omisisse, physicè & in sensu vulgari, c, & hoc tantum est, quod vult *S. Th.*, nempe non omisisse in communi & vulgari modo loquendi; nos autem assignamus, per quid moraliter, Theologicè, seu in ratione peccati externi completur talis occisio vel omisio, & quando dicatur incurri tota ejus malitia, dicimusque tum esse, quando liberè fit occisio vel omisio, aut quando liberè ponitur causa mortis vel omissionis alterius postea sine libertate secutura.

Inst.

Inst. Qui habuit voluntatem audiendi Missam, si reipsa non audit, non potest dici nequidem moraliter audisse, ergo nec dicitur moraliter omisisse, si reipsa non omisit. *R.* Si habuit voluntatem efficacem & post adhibita media audire non potuit, rectè dicitur audisse moraliter, quantum sufficit ad hoc, ut dicatur non peccasse sed satisfacisse præcepto, quantum hinc & nunc tenebatur, ita *Compt. f. 8. n. 4.*

Alia, quæ hinc opponi possent, solventur ad questionem sequentem. An autem illa quæ fuerunt causa peccati, vel se habuerunt concomitantè ad peccatum, sint peccata, & in Confessione addi debeant, dicitur l. 6., p. 2. à num.

943.

Q. 8. An effectus mali ex peccato sequentes dicendi sint esse peccata.

R. §. 1. Probabilius videtur effectus malos ex peccato sequentes non esse dicendos peccata, si nullo modo fuerint prævisi, ita Vasq. Less. Arr. Baldel. Dicast. Tann. d. 4. q. 3. n. 55. Gob. in Quin. t. 5. c. 9. n. 24. alique contra multos antiquos & recentiores apud Tann. n. 50. Ratio est, quia si effectus non est prævisus, nequidem indirectè est voluntarius, ergo nec est peccatum: hinc si vulnerasti Titium, nullo modo prævidens mortem; si per diem turpia locutus es, nullo modo prævidens pollutionem nocturnam: si plene te inebriasti, nullo modo prævidens blasphemias, quamvis hæc omnia sequantur, nequidem denominativè sunt peccata.

Obji. 1. S. Th. 1. 2. q. 20. a. 5. O. & q. 73. a. 8. expressè dicit effectum malum aut nocumentum, quod per se & i. plurimum sequitur ex

B 5

causa